

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อทำการศึกษาผลการเรียนรู้ เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้คุณธรรม จริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์ โดยใช้รูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) กับการสอนตามปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยตามลำดับได้ดังนี้คือ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คุณธรรม จริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์ โดยใช้รูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคุณธรรม จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ โดยใช้รูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) กับการสอนตามปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้รูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) กับการสอนตามปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) สูงกว่าการสอนตามปกติ
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้สูงกว่าการสอนตามปกติ

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 มีขั้นตอนในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ตรวจสอบความเรียบร้อย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแบบการสอนแบบบลูม (Bloom) แผนการจัดการเรียนรู้ตามปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามวัดความพึงพอใจ
2. ตรวจสอบนักเรียน กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามแบบการสอนแบบบลูม (Bloom) และกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติ เพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียน
3. ทำการทดสอบก่อนเรียน (pre - test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการหาคุณภาพแล้วกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ที่ทำการวิจัยเสร็จแล้ว เก็บข้อมูลจากการทดสอบเอาไว้
4. ดำเนินการทดลอง โดยให้กลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธีสอนตามรูปแบบการสอนแบบบลูม (Bloom) และกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการเรียนรู้อตามปกติ เรียนกับผู้วิจัยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีทั้งหมด 8 แผนการเรียนรู้ เวลา 16 ชั่วโมง
5. ทำการทดสอบหลังเรียน (post - test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน
6. ตรวจสอบแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนแล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคำนวณค่าทางสถิติโดยวิเคราะห์ตามสมมติฐานและใช้ค่าสถิติ ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อคุณธรรม จริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์ โดยใช้รูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้งก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ $t - test$
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคุณธรรม จริยธรรมด้านความ ซื่อสัตย์ โดยใช้รูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) กับการสอนตามปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยใช้ค่าเฉลี่ยและ $t - test$
3. เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้รูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) กับการสอนตามปกติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และ $t - test$

สรุปผลการวิจัย

1. คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณธรรม จริยธรรมด้านความ ซื่อสัตย์ โดยใช้รูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลอง คุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) สูงกว่าวิธีสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สอนตามรูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) สูงกว่าวิธีสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ คุณธรรม จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ โดยใช้รูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) กับการสอนตามปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์ ผลการวิจัยมีประเด็นการอภิปรายผลดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณธรรม จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานทั้งนี้อาจเนื่องจากการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนของบลูมมีขั้นตอนการเรียนที่ให้ผลลัพธ์ที่ละขั้นทำให้นักเรียนเกิดกำลังใจในการเรียน เริ่มตั้งแต่ขั้นการรับรู้ เมื่อรับรู้แล้วตามธรรมชาติ ต้องมีการตอบสนองให้การเรียนรู้ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในสิ่งนั้น จึงง่ายในการจัดระบบในการเรียน สามารถเป็นไปตามที่ต้องการพัฒนา ทำให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์และโคลเบอร์ก เชื่อว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์ย่อมมีแนวทางและขั้นตอนที่เป็นสากล และสามารถศึกษาได้ในสังคมต่าง ๆ (สุดาวดี ไยวิมล, 2533, หน้า 17) งานวิจัยของพันธุ์ทิพ เขยชื่น (2540, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างหนังสือการ์ตูนเพื่อส่งเสริมจริยธรรมจากพุทธศาสนสุภาษิตเรื่อง "ความภูมิใจของพลอย" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่าหนังสือการ์ตูนมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยของนักเรียนได้ ได้พบอีกว่าพระมหาสว่างไสว สุ่มมาตย์ (2542) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิชาพระพุทธศาสนา เรื่องเบญจศีลและเบญจธรรมระหว่างการสอนด้วยภาพข่าวจากหนังสือพิมพ์และการสอนด้วยคู่มือครู. กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนบูรพาพิทยาคาร จำนวน 2 ห้องเรียน ๆ ละ 20 คน รวม 40 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่สอนด้วยภาพข่าวจากหนังสือพิมพ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบอีกว่ากัลยา ศรีปาน (2542) ได้ทำการศึกษาคูณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนระดับประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียน

ประถมศึกษา โรงเรียนบุญเลิศอนุสรณ์จำนวน 182 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามตราส่วนประเมินค่า ผลการวิจัยพบว่าระดับคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน บุญเลิศอนุสรณ์ โดยภาพรวม องค์กรประกอบด้านความใฝ่รู้ ด้านความสามัคคี ด้านความ เสียสละ ด้านความเมตตากรุณา ด้านการตรงต่อเวลา อยู่ในระดับปานกลาง องค์กรประกอบ ด้านความขยัน ความมีระเบียบวินัย ด้านความกตัญญู อยู่ในระดับดี พบต่อไปอีกว่าชานวดี ท่าใหญ่ (2544, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความ เชื่อสัจธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีการตามแนวอริยสัจ และวิธีสอนตาม คู่มือครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 25 คน โรงเรียน บ้านอำพร กิ่งอำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี เป็นกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยวิธีการตามแนว อริยสัจ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคา กิ่งอำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามวิธีสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 24 คาบ ะ 20 นาทีโดยใช้เนื้อหาเดียวกันโดยใช้เนื้อหาเดียวกันทั้ง 2 กลุ่มดำเนินการทดลองโดยใช้แบบ แผนการวิจัยแบบ Randomized control-group pretest-postest design เครื่องมือที่ใช้ในการ ทดลอง คือ 1) แผนการสอนโดยวิธีการตามแนวอริยสัจจ 2) แผนการสอนตามคู่มือครู 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความเชื่อสัจธรรม สัจธรรม 4) แบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยวิธีการสอนตามแนวอริยสัจ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนด้านความเชื่อสัจธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โดยวิธีการสอนตามแนว อริยสัจ อยู่ในระดับดี และวิธีสอนตามคู่มือครู อยู่ในระดับดี 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้าน ความเชื่อสัจธรรม สัจธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีการสอนตามแนวอริยสัจ และวิธี สอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้าน ความเชื่อสัจธรรม สัจธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีการสอนตามแนวอริยสัจ สูงกว่า วิธีสอนตามคู่มือครู 3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อการเรียนด้านความ เชื่อสัจธรรม สัจธรรม โดยวิธีการตามอริยสัจอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ได้พบอีกว่าปรีชา ต่อชีพ (2547, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องจริยศึกษา กลุ่ม สร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยกระบวนการกลุ่มร่วมมือการเรียนรู้ กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านท่าหินโงมอำเภอมือง ชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้มี 3 ชนิด คือแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ แบบประเมินพฤติกรรมระหว่าง เรียนของนักเรียน แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 70 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.60 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีประสิทธิผล ผลการศึกษา พบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องจริยธรรม วิชาจริยศึกษา กลุ่มสร้างเสริมลักษณะ

นิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 83.88/85.67 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และมีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .75 หมายถึง นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 75 ยังพบอีกว่า ศกวรรณ ทักษะพยัคฆ์ (2546, บทคัดย่อ). ได้ทำวิจัย เรื่องการปลูกฝังความรู้และคุณธรรม ทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณี กลุ่มโรงเรียน ประถมศึกษา ชั้นปีที่ 5-6 อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางกรวย จำนวน 6 โรงเรียนจากการวิจัยพบว่า 1) ความรู้ ความเข้าใจ ว่าการปฏิบัติธรรม ทำให้จิตใจสงบ มีสมาธิและเห็นว่าการค้าขายเสพติดและการค้าประเวณีเป็นเรื่องผิดหลักธรรม 2) การนำคุณธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน พบว่า นักเรียนนำคุณธรรมที่ศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การทำบุญใส่บาตร การนั่งสมาธิ เป็นต้น และพบว่าพระมหานงมานิช พลราชม. (2548, หน้า 99 -101). ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาการปฏิบัติตนตามหลักศีล 5 ในฐานพุทธศาสนิกชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุธีวิทยา อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุธีวิทยา อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 7 ห้องเรียน 280 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุธีวิทยา มีการละเมิดศีล 5 ทุกข้อ โดยเฉพาะศีลข้อที่ 4 ทำผิดศีลมากที่สุด คือพูดเท็จกับผู้ปกครองเพื่อให้ผู้ปกครองสบายใจ ได้ทำการแก้ไขการพัฒนาให้นักเรียนปฏิบัติตนตามหลักศีล 5 ด้วยการ 1) การเข้าค่ายคุณธรรม 2) จัดทำป้ายคำขวัญสุภาภาษิตเกี่ยวกับศีล 5 3) ยกย่องให้รางวัลนักเรียนที่ปฏิบัติตนกระทำความดีตามหลักศีล 5 ผลการพัฒนานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุธีวิทยา มีความรู้เกี่ยวกับการไม่กระทำผิดศีลเพิ่มขึ้นทุกข้อ เช่น ศีลข้อที่ 4 พูดเท็จกับผู้ปกครองเพื่อให้ผู้ปกครองสบายใจ เพิ่มขึ้นร้อยละ 8

2. คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลอง คุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) สูงกว่าวิธีสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบของบลูม (Bloom) เป็นผู้สอนได้จัดสถานการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับรู้ในค่านิยมคุณธรรม จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์อย่างใส่ใจ ให้ผู้เรียนแสดงทักษะตอบสนองผลที่ได้รับเมื่อเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจท์ ได้อธิบายว่า จริยธรรมมีแฝงอยู่ในกฎเกณฑ์ทุกชนิด และเขาได้สังเกตการเล่นของเด็ก พบว่าเด็กที่อยู่ในช่วงอายุก่อน 8 ปี เป็นระยะที่ผู้ใหญ่มีอิทธิพลต่อจริยธรรมของเด็ก และยึดถือกฎเกณฑ์ที่ได้จากผู้ใหญ่เป็นกฎเกณฑ์ตายตัว (สุดาวดี ไยวิมล, 2533, หน้า 19) ดังนั้นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เป็นผู้ที่มีคุณค่าในตนเองและผู้อื่น เมื่อเป็นพฤติกรรมที่ทำเป็นประจำเป็นนิสัยจะส่งผลให้เป็นที่ยอมรับของสังคม การพัฒนาคนงายยิ่งขึ้น ส่งผลต่อส่วนรวมถึงชุมชนและชาติ ซึ่งสอดคล้อง

กับงานวิจัยของประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์ (2524, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การทดลอง ใช้เทคนิคแม่แบบ เพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนเมืองเลย จังหวัดเลย จำนวน 40 แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 20 คน จากนั้นดำเนินการสอนโดยใช้เทคนิคแม่แบบ แก่กลุ่มทดลองจำนวน 5 ครั้ง ใช้เวลา 5 วันติดต่อกันวันละ 1 ชั่วโมง แล้วทำการทดสอบวัดผลหลังการทดลองผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองซ้ำได้รับเทคนิคแม่แบบมีจริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์ สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติระดับ .01 พบอีกว่าประทีน ศรีเงิน (2534, หน้า 67) ได้ศึกษาเปรียบเทียบโดยใช้บทบาทสมมติ กับการสอนปกติเพื่อพัฒนาทัศนคติเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ มีทัศนคติ เชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 พบอีกว่าพันธุ์ทิพย์ เขยชื่น (2540, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างหนังสือการ์ตูน เพื่อส่งเสริมจริยธรรมจากพุทธศาสนสุภาษิตเรื่อง "ความภูมิใจของพลอย" สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่าหนังสือการ์ตูนมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยของนักเรียนได้ ยังพบอีกว่ากัลยา ศรีปาน (2542) ได้ทำการศึกษาคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนระดับประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนประถมศึกษา โรงเรียนบุญเลิศอนุสรณ์จำนวน 182 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า ผลการวิจัยพบว่าระดับคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนบุญเลิศอนุสรณ์ โดยภาพรวม องค์กรประกอบด้านความใฝ่รู้ ด้านความสามัคคี ด้านความเสียสละ ด้านความเมตตากรุณา ด้านการตรงต่อเวลา อยู่ในระดับปานกลาง องค์กรประกอบด้านความขยัน ความมีระเบียบวินัย ด้านความกตัญญูอยู่ในระดับดี พบต่อไปอีกว่าปรีชา ต่อชีพ (2547, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องจริยศึกษา กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยกระบวนการกลุ่มร่วมมือการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านท่าหินโงมอำเภอเมืองชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้มี 3 ชนิด คือแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียนของนักเรียน แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 70 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.60 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีประสิทธิผล ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องจริยธรรม วิชาจริยศึกษา กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ

83.88/85.67 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และมีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ.75 หมายถึงนักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 75 พบอีกว่าศกวรรณ ทักษะพยัคฆ์ (2546, บทคัดย่อ). ได้ทำวิจัย เรื่องการปลูกฝังความรู้และคุณธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณี กลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา ชั้นปีที่ 5-6 อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 กลุ่มโรงเรียนอำเภอบางกรวย จำนวน 6 โรงเรียนจากการวิจัยพบว่า 1) ความรู้ ความเข้าใจ ว่า การปฏิบัติธรรม ทำให้จิตใจสงบ มีสมาธิและเห็นว่าการค้าขายเสพติดและการค้าประเวณี เป็นเรื่องผิดหลักธรรม 2) การนำคุณธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน พบว่า นักเรียนนำคุณธรรมที่ศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การทำบุญใส่บาตร การนั่งสมาธิ เป็นต้น และพบว่าพระมหานางมานิช พลราชม. (2548, หน้า 99 -101). ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาการปฏิบัติตนตามหลักศีล 5 ในฐานะพุทธศาสนิกชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุธีวิทยา อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุธีวิทยา อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 7 ห้องเรียน 280 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุธีวิทยา มีการละเมิดศีล 5 ทุกข้อ โดยเฉพาะศีลข้อที่ 4 ทำผิดศีลมากที่สุด คือพูดเท็จกับผู้ปกครองเพื่อให้ผู้ปกครองสบายใจ ได้ทำการแก้ไขการพัฒนาให้นักเรียนปฏิบัติตนตามหลักศีล 5 ด้วยการ 1) การเข้าค่ายคุณธรรม 2) จัดทำป้ายคำขวัญสุภาพเกี่ยวกับศีล 5 3) ยกย่องให้รางวัลนักเรียนที่ปฏิบัติตนกระทำความดีตามหลักศีล 5 ผลการพัฒนานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุธีวิทยา มีความรู้เกี่ยวกับการไม่กระทำผิดศีลเพิ่มขึ้นทุกข้อ เช่น ศีลข้อที่ 4 พูดเท็จกับผู้ปกครองเพื่อให้ผู้ปกครองสบายใจ เพิ่มขึ้นร้อยละ 8

3. คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีสอนตามรูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) สูงกว่าวิธีสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนตามรูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) มีค่าความพึงพอใจต่อการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์ขั้นปฏิบัติการด้วยรูปธรรม (The Period of Concrete Operation) เป็นขั้นที่มีความคิดแบบตรรกศาสตร์ ทำให้สามารถแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับวัตถุหรือเหตุการณ์ที่สามารถมองเห็นทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการสอนแบบของบลูม (Bloom) เป็นลำดับขั้นตอนที่ให้เกิดการรับรู้ในคุณค่าของการมีคุณธรรม จริยธรรม และให้แสดงการตอบสนอง เมื่อแสดงผลย่อมได้รับผลที่เห็นคุณค่าของการมีคุณธรรม จริยธรรมของความซื่อสัตย์ ทำให้สามารถประเมิน จัดระดับบุคคลที่มีค่านิยมในด้านความซื่อสัตย์ โดยวางบุคคลไว้ในรูปแบบที่ต้งาม สังคมยอมรับ เป็นที่เชื่อถือในการประกอบกิจต่าง ๆ สามารถสำเร็จด้วยดี นักเรียนจึงเกิดความรู้สึกชื่นชมในการสอนด้วยแบบของบลูม (Bloom) ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัยศกวรรณ ทักษะพยัคฆ์ (2546,

บทคัดย่อ). ได้ทำวิจัย เรื่องการปลูกฝังความรู้และคุณธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณี กลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา ชั้นปีที่ 5-6 อำเภอบางกรวย
 จังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 กลุ่ม
 โรงเรียนอำเภอบางกรวย จำนวน 6 โรงเรียน จากการวิจัยพบว่า การปฏิบัติธรรม ทำให้จิตใจ
 สงบ มีสมาธิและเห็นว่า การค้าขายเสพติดและการค้าประเวณีเป็นเรื่องผิดหลักธรรม 2) การ
 นำคุณธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน พบว่า นักเรียนนำคุณธรรมที่ศึกษาไปใช้
 ในชีวิตประจำวัน เช่น การทำบุญใส่บาตร การนั่งสมาธิ เป็นต้น ยังพบว่าสุพรรณิ ศรีโพธิ์
 (2546, หน้า 46) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาชุดกิจกรรมประเทืองปัญญาหนูน้อย
 วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึง
 พอใจในการปฏิบัติกิจกรรม เพราะกิจกรรมเน้นการมีส่วนร่วมและเน้นกระบวนการกลุ่มของ
 นักเรียน ทำให้นักเรียนได้ใช้ความคิด ได้ปฏิบัติและค้นพบความรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนมี
 ความพึงพอใจ ในการปฏิบัติกิจกรรมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 96 ของนักเรียนที่มีผล
 การปฏิบัติกิจกรรมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด พบอีกว่าชนิตรา ศรีลัมพ์ (2547, บทคัดย่อ) ได้
 ทำการศึกษาความพึงพอใจในการเรียนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
 กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนอยู่ในระดับมาก และนักเรียน
 ชายมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกับนักเรียนหญิง พบต่อไปอีกว่าพัลลภ คงนุรัตน์ (2547,
 บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในวิชาคณิตศาสตร์ ของ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่องโจทย์
 ปัญหาการบวก ลบ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียมี
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียมีความพึงพอใจใน
 การเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 พบอีกว่าวิไล รัตนพลที (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึง
 พอใจในการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกระบวนการจัดการ
 เรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา ผลการทดลองพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ก่อนเรียน
 และหลังเรียนด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ .01 และพบว่าครอททิงเกอร์ (Kroettinger, 2006, หน้า 139) ได้ทำการศึกษา
 ค้นคว้าเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคนไข้ทางจิตวิทยากับความพึงพอใจในการ
 ได้รับการดูแลเอาใจใส่ ซึ่งได้ทำการทดลองกับคนไข้ในคลินิกทางตอนเหนือของแคลิฟอร์เนีย
 84 คน ผลการวิจัยพบว่า คนไข้มีความสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์กับความพึงพอใจ 8.4 %
 และยังพบว่า 12.7 % ที่อารมณ์กับความพึงพอใจของคนไข้มีความสัมพันธ์กันในทางบวก

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องในการสอนระดับประถมศึกษาควร สนับสนุน ให้มีการเผยแพร่กิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) ด้าน คุณธรรม จริยธรรม ด้านความ ซื่อสัตย์ให้แพร่หลายมากยิ่งขึ้น

1.2 ครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนให้มีการเขียนแผนจัดการ เรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) เพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นทางเลือกสำหรับครูผู้สอนใน การเลือกนวัตกรรมการสอนให้เหมาะสมกับชั้นเรียนได้มากยิ่งขึ้น

1.3 ครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนกิจกรรมการเรียนที่เกิด จาก วิธีสอนตามรูปแบบการสอนของบลูม(Bloom) เพื่อสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้ซึมซับไปโดย ผู้เรียนได้รับรู้ เห็นคุณค่า ได้แสดงออกกระทำคุณธรรม จริยธรรมด้วยดี เป็นนิสัย ส่งผลให้ คนไทยจะอยู่กันอย่างสงบสุข มีบุคลิกที่ดีที่งดงามของคนในชาติ

1.4 ควรนำวิธีสอนตามรูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) ประยุกต์ใช้กับทุกกลุ่ม สาระการเรียนรู้ เพื่อเป็นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้กับนักเรียน

1.5 ควรนำวิธีสอนตามรูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) ไปใช้กับการเรียน การสอน คุณธรรม จริยธรรมทุกเรื่อง เพื่อเป็นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้กับนักเรียน เพื่อประเทศชาติจะได้มีแต่คนดี มีชีวิตอยู่อย่างสงบสุข

1.6 การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจหรือการสอบถามความคิดเห็นต่างๆ ของ นักเรียน ถ้าหากนักเรียนยังเล็กเกินที่จะแยกความรู้สึกและแปลความหมายจากการถามได้ไม่ดี ผู้วิจัยต้องอธิบายที่ละเอียดบางข้อต้องอธิบายแยกแยะหลายครั้ง จึงควรฝึกการแสดงความคิด ความรู้สึก ความต้องการ เพื่อให้ได้ความเห็นที่ถูกต้องที่สุด เป็นการให้เด็กกล้าแสดง ความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ที่ผู้วิจัยต้องการทราบได้อย่างเต็มที่และถูกต้องตรงประเด็นที่ต้องการ

1.7 การนำวิธีสอนแบบการสอนของบลูม (Bloom) ไปใช้กับนักเรียนบางคนที เรียนไม่กระตือรือร้น ครูผู้สอนต้องสังเกต หาสาเหตุแล้วต้องแก้ไขรายบุคคล

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาหาประสิทธิภาพ วิธีสอนแบบการสอนของบลูม (Bloom) กับวิธี สอนอื่นๆ อีก เช่น การสอนโดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ การสอนแบบบทเรียนสำเร็จรูปประกอบ การ์ตูนสี

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิธีสอนแบบการสอนของบลูม (Bloom) ในเนื้อหาเรื่องอื่นๆ และระดับชั้นอื่นๆ เพิ่มเติม